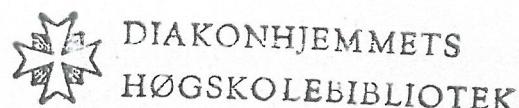

mag
258
N

DET NORSKE DIAKONHJEMS 60 ÅRS JUBILEUM

DEN NORDISKE DIAKONKONFERANSE

OSLO 25.-28. JUNI 1950

VELKOMMEN

Det er en stor glede å få ønske alle deltagere og gjester ved Det norske Diakonhjems 60 års jubileum og Den nordiske Diakonkonferanse hjertelig velkommen.

Når vi har villet gi vårt Diakonhjems jubileum en større og festligere ramme, er det fordi 50 års jubileet i 1940 ikke kunne feires i offisielle former på grunn av krigen. Nå ønsket vi derfor å få dele vår takk til Gud og vår glede over Diakonhjemmets arbeid gjennom årene med så mange som mulig av norske og nordiske diakoner og diakonivenner. Vi håper at vår jubileumsfest må få bli en takksigelsesfest for Guds godhet.

Den nordiske diakonkonferansen er den 9. i rekken. Den første ble holdt i Oslo i 1927 etter initiativ av daværende forstander pastor Reidar Kobro. Og siden har disse konferanser vært holdt vært annet år, unntatt årene 1939—1945 da krigen satte en hindring også for slike samvær.

De nordiske diakonkonferanser er altså blitt noe av et fast samlingspunkt, og hittil det viktigste uttrykk for det skandinaviske samarbeid innen den mannlige diakoni. For framtiden vil dette samarbeid bli ytterligere utbygget til stor glede og nytte for diakonien i våre nordiske land.

Konferansen får denne gang sitt særlige festpreg fordi den holdes i Oslo som i år feirer sitt 900 års jubileum. Dermed vil det også sette sitt preg på den, at den holdes i flukt med Diakonhjemmets 60 års jubileum. Konferansen vil også være av stor betydning fordi vi lever i en tid da det spores

en mer almen oppvåknen for den bibelske diakonis nødvendighet og muligheter. Det er noe av en besøkelsestid for diakonien i dag. Og meget avhenger av at vi kan «kjøpe den beleilige tid». Det er derfor godt og nødvendig å få drøfte disse tingene med hverandre slik som programmet skulle kunne gi anledning til det.

Deltagelsen fra våre naboland er forholdsvis stor. Og den ville sikkert ha blitt enda større om vi ikke av praktiske grunner hadde måttet begrense den. Vi er bedrøvet over at vi ikke har kunnet ta i mot alle som overhodet ville komme.

Fra Norge er deltagelsen ikke så stor som vi hadde regnet med. Men forskjellige grunner har gjort det vanskelig for flere norske diakoner å kunne komme. Vi håper dog på en langt større deltagelse i våre møter enn deltagerlisten i dette hefte gir inntrykk av.

Så hilser vi alle et hjertelig velkommen til Oslo i fest, til Diakonhjemmets jubileum og til nordisk diakonsamvær. Og vår oppriktige bønn er at Gud må velsigne.

Sigurd Heiervang.

Forstander,

Det norske Diakonhjem.

Isak Mjanger.

Formann,

De norske diakoners Broderforb.

Det norske Diakonhjems 60.-

mag. 258

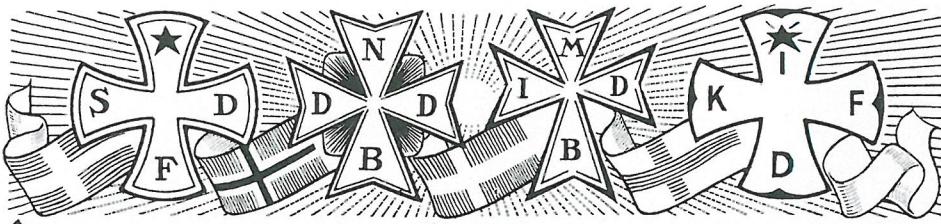
No

Eks. 1

Diakonhjemmets 60 års jubileum.

Søndag 25. juni:

- Kl. 10: Minnestund ved sokneprest Hartvig Halvorsens grav på Vestre Aker kirkegård.
» 11: Høymesse i følgende kirker:
 Riis kirke. Professor dr. Ivar P. Seierstad og forstander S. Heiervang. Diakoninnvielse. Fru Fanny Elsta synger.
 Trefoldighetskirken. Direktør Levenstam, Stockholm.
 Fagerborg kirke. Forstander Tange Jensen, Aarhus.
 Uranienborg kirke. Forstander Keiding, Filadelfia, Danmark.
 Gamle Aker kirke. Pastor Allan Christiermin, Stockholm.
 Nordstrand kirke. Pastor Hagard, Gøteborg.
 Sagene kirke. Sokneprest Hoffmann Madsen, Aarhus.
 Vålerengen kirke. Dr. Hoff, Aarhus.
 Jakobs kirke. Diakon, klokpare D. Mårtenson, Stockholm.
 Bakkehaugen. Diakon, insp. Arne Madsen, Danmark.
 Vestre Aker kirke. Prost Th. Norseth, Drammen.
 Bekkelaget kirke. Kyrkohärde Knut Sjöberg, Skara, Sverige og sokneprest Otto Halvorsen.
 Grefsen kirke. Pastor Alfred Nilssen.
 Gamlebyen kirke. Diakon, klokker Kr. Ørjavik.
 Østre Aker. Diakon, sekretær Godtfred Rekkebo.
» 13: Mottagelse på Diakonhjemmet. Kirkekaffe. Forvalter Halvorsen leder samværet.
» 15: Festmiddag i Samfunnshuset, Torggt. 17.
 Utdeling av testamoniene. De nye diakoner tas opp i Diakon forbundet.
» 18: Jubileumsfest i Storsalen, Staffeldtsgt. 4.
 Åpningstale. Formannen i Diakonhjemmets styre, høyesterettsadvokat Wilh. Beck.
 Festtale. Domprost Dietrichson.
 Hilsener. Forstanderne Keiding, Filadelfia, Danmark og direktør Levenstam, Stora Sköndal, Sverige, sokneprest Otto Halvorsen og klokker Th. Eriksen. Musikk av Engers ensamble.
 Avslutning. Forstander S. Heiervang.

Den nordiske Diakonkonferanse 26-28 juni — Oslo — 1950

M a n d a g 2 6. j u n i:

- Kl. 9: *Frokost. Andakt.*
- » 10: *Konferansen åpnes.*
- » 11: *«Skan-Diakonia». Innleder pastor Ebbe Hagard.*
- » 14: *Middag.*
- » 16: *De Norske Diakoners Broderforbunds ekstraordinære landsmøte.*
- » 19: *Nordisk aften på Holmenkollen restaurant.*

T i r s d a g 2 7. j u n i:

- Kl. 9: *Frokost. Andakt.*
- » 10: *Bibeltid ved professor Hallesby.*
- » 11,30: *Diakonutdannelsen — dens bibelske begrunnelse og tidsmessige krav. Innlegg av forstanderne Heiervang, Keiding, Levenstam og Tange-Jensen.*
- » 14: *Middag.*
- » 16: *Samtale om formiddagens emne.*
- » 20: *Nattverdgudstjeneste i Vår Frelsers kirke ved prost Norseth og res. kap. R. Forbech.*

O n s d a g 2 8. j u n i:

- Kl. 9: *Frokost. Andakt.*
- » 10: *Kirke og diakoni, foredrag av biskop Berggrav.*
- » 11: *Formiddagsmat.*
- » 12: *Endelig vedtak om «Skan-Diakonia».*
- » 15: *Middag. Konferansen avsluttes.*

SANGER

1.

Vær velkommen venner,
hit i Jesu navn!
Bed, at Herren sender
Ånden til vårt gavn.
Kun hvor fredens ånd
knytter hjertets bånd,
gledes vi som best
ved vår vennefest!

Vær velkommen, venner,
Jesus er vår gjest,
hedersgjesten sender
Ånden til vår fest,
Ånden med Guds ord
tender i vårt kor
tonen i vårt lag
— kronen på vår sak.

Vær velkommen, kjære,
lytt til Jesu røst,
til Gud Faders ære,
oss til liv og trøst,
sangen i vårt bryst
vekker liv og lyst,
liv i Jesu ord,
lyst til Jesu spor!

2.

Det skal ei skje ved kraft og makt,
men ved din Ånd, som du har sagt;
det skal ei skje ved mannehånd,
men, Herre, ved din egen Ånd.

Vår kraft og makt forgår i hast,
hva selv vi bygde, etter brast;
din Ånd av død og grav ei vet,
hans verk står fast i evighet.

Han fører sannhets sak på jord,
og aldri slagen bort han fór;
han stevner frem med hellig hær,
som sannhets rene våpen bær.

Han verger kirkens gamle hus,
så trygt det står i stormens brus,
med dåpens bad, med korsets ord,
med kalken klar på alterbord.

Han i det skjulte bygger opp
en kongestad på bergets topp —
Jerusalem! På fjerne vei
en skare stille hilser deg!

Men ei ved kraft og ei ved makt,
men ved din Ånd som du har sagt —
Så ber vi: Tøm du oss for vårt,
for trangt og smått og høyt og stort.

Og fyll oss med din Hellig Ånd,
og styrk oss med din høyre hånd,
og skap av oss, o Herre kjær,
din sannhets Ånd en vitnehær!

3.

Ei for å tjenes Herren kom,
han kom hernald for å tjene;
helt gjennom dødens angst og dom
gikk han, den høye og rene,
sier så: Størst i himmerik
er den som fritt og uten svik
andre vil elske og tjene.

Jorderik har kun trange kår,
meget er brutt og av lave,
rom nok for hjelp mot sott og sår,
rom for hver tjenestes gave!
Stig da hernald fra himmerik,
finn deg ditt sted på jorderik,
sinn som vil tjene med glede!

Rum nok for ungdom lys og sterk,
rede for håp fra det høye,
rum for all mannskrafts seige verk
om det så ryggen skal bøye!
Tjenende hånd og hjerte ømt,
mer skal I nå enn I har drømt,
når I hans fotspor vil følge!

Sterkere strømme Herrens blod
gjennom disiplenes årer!
Friere flyte livets flod
hen over jorderiks tårer!
Bringe en takk til himmerik,
takken til ham som nåderik
tjente og tjener oss alle!

4.

Gå omkring i Jesu navn,
hjelpe, trøste, stille savn,
vise medynk, tørre tårer,
læge alt som hjertet sårer,
virke sådan i det stille,
det var det jeg gjerne ville.

Lokke smil av tårer frem,
for en hjemløs skape hjem,
dele noens savn og smerte,
tende håp i motløst hjerte.
Virke sådan i det stille,
det var det jeg gjerne ville.

Kjærighet oppfinnsom gjør,
Gud vil åpne meg en dør.
Jeg med meg en glad vil glede,
med en sorgfull vil jeg grede.
Virke sådan i det stille,
det var det jeg gjerne ville.

Vise vei til himmelhavn,
til Gud Faders åpne favn,
til det gledens veld, det rike,
som på jord ei har sin like.
Virke sådan i det stille,
det var det jeg gjerne ville.

5.

Gjør din gjerning Gud til ære,
gjør din gjerning på hans ord,
da vil stedet hellig være,
og den minste gjerning stor.
Slitsomt strev og ensom plikt
høynes vil vidunderligt.

Som i Nasaret så stille,
Jesus modnedes til mann,
skal mitt hjerte i min lille
gjerning modnes likedan,
ikke minst ved tro og tål,
til å nå Guds fulle mål.

Rett din rygg, lukk opp ditt øye,
himlen hvelver seg så blå.
En der sitter i det høye
som har hjerte for de små.
Gå frimodig inn og ut,
ikke en er glemt av Gud.

Liljen under tjernets bølger
vokser lenge helt i lønn,
Herrens øye dog den følger,
og en dag den underskjønn
over alle bølger små
ut sin blomst skal folde få.

Å I tusen, tusen sjele
som i dagens plikter går,
husk at Herrens lyse sæle
himmel over eder står.
Herrens fryd og Herrens fred
over alt vårt arbeid ned!

6.

Guds Sønn steg ned å tjene
og gav for oss seg hen,
da falt et frø i jorden
til evig liv igjen.

Det største her i verden
er ikke kløkt og makt,
men Herren glad å tjene
i kjærlighetens drakt.

Det høyeste i verden
er ikke ørneflukt,
men med sitt hjertes vinge
å dekke andre smukt.

Og der er livets lykke,
Guds himmel i det små;
å miste er å finne,
å give er å få.

Å tjene er å herske,
å tjene er å så
den aker som skal gulne
mot evighetens blå.

Når verdens underverker
må smuldre hen og dø,
da skal vi se at livet
lå gjemt i dette frø.

Ti kjærighet forbliver,
ti kjærighet er Gud
— så strø mens våren driver,
ditt liv for andre ut.

7.

Arbeid før natten kommer!
Da er ei lengre tid.
Virk i den årle morgen
og bruk all din flid!
Arbeid når middagssolen
opplyser klart din sti!
Snart kommer mulm og mørke,
da er alt forbi.

Arbeid i livets morgen
når du er ung og sterk!
Bruk trolig tid og krefter
i din Herres verk!
Høyt lyder Jesu opprop:
Ut i min vingård gå!
La derfor ingen ledig
nu på torvet stå!

Arbeid når du har vandret
lenger på livets sti!
Går du i Jesu fotspor,
vil han stå deg bi.
Arbeid som for Guds åsyn
til hver en tid og stund!
Virk med hans nådegaver,
nedgrav ei ditt pund!

Arbeid før natten kommer,
bruk rett din nådetid!
Når du har endt din vandring,
er og endt din strid.
Hist i Guds lyse himmel
hvor gleden evig er,
venter en salig hvile
Jesu stridsmenn her.

8.

Gjør det lille du kan,
der hvor Gud har deg satt,
stå ei ledig mens dagene flyr;
etter vår kommer høst,
og på dag følger natt,
og kan hende ny morgen ei gryr!
Mens det ennå er tid,
da strø flittig din sæd,
at din gjerning kan modnes i fred!

Gjør det lille du kan,
se o sjel ikke på
at så ringe og lite det er!
Ti hvor skulle du ellers vel
glad kunne gå
når din mester vil bruke deg her?
Er det arbeid du fikk,
som en dråpe i hav,
vær tilfreds at til deg han det gav!

Gjør det lille du kan,
legg ditt hjerte deri,
la for Herren det kun være gjort!
Vær så viss på at han
skal ei dømme som vi,
blir det spørsmål om smått eller stort.
Se han selv gjør jo alt,
hva betyder det så
om du finnes i rad med de små?

Gjør det lille du kan,
drag til minne at Gud
hos oss alle kun troskap vil se!
Og vær glad du får gå
med det ringeste bud,
og at selv han all hjelp deg vil te!
Men hva fryd om en dag
Jesus sier til deg:
Hva du gjorde, du gjorde mot meg!

9.

Eg har ei tenesta stor for Gud
frå dag til dag i det stille,
der kvardagsklædi vert høgtidsskrud
og livsens småting so gilde.
Ja, skal eg eingong det store få,
eg må med truskap i alt det små
i Jesu fotefar lydig gå
og vilja det Jesus vilde.

Når då eg spør meg kvar arbeidsdag:
Kva vilde Jesus vel gjera?
So giv han livsmot og arbeidslag,
so livet provar mi læra.
Um av og til det vert kvardagsgrått,
so det i striden gjeng tungt og trått,
med bøn og bibel vert allting godt;
for Jesus vil krafti vera.

I alt Guds vilje er underfull,
han har til ordet seg bunde,
der perlesteinar og sylv og gull
til livsens byggverk vert funne.
Og når det eingong for ålvor gjeld,
og livet prøvast skal gjennom eld,
Guds eige byggverk si prøva held.
Av småting vert storverk vunne.

So er mi tenesta stor for Gud,
og heimen han er mi kyrkje,
der arbeidstrøya er presteskrud
i alt mittærlege yrke.
So er da heime i stova fred,
til alt mitt arbeid stig englar ned,
dei har Guds rike velsigning med,
som dagen so er min styrke.

10.

Hvil ut min sjel, ved kjærlighetens bryst,
det er så salig ved din Frelsers hjerte;
lytt mens du kan, til Jesu Kristi røst,
hans ord er lægedom mot synd og smerte.
Akk salig er der å drikke av den brønn
som nåden oss har åpnet i Guds Sønn!

Han bar vår synd tålmodig som et lam,
han led vår straff, ja led den inntil døden;
er det for meget da forlangt av ham
at vi skal have sinn for brodernøden?
At vi til gjengjeld for hans kjærlighet
skal elske dem for hvem han sådan led?

Å la oss elske som han elsket først!
Å la oss dømme mildt som han oss dømte!
Gi dem som hungerer brød, slukk armes tørst,
vekk dem av syndens sovn som trygg seg drømte!
Tenk, hva du gjorde for Herrens små,
det skal du hist igjen med renter få!

Å dekk med kjærlighetens klædebon
din broders brøst, som Herren dekker dine,
rør ved hans hjertesår med varlig hånd
og bring ham trøst for all hans sjelepine!
Ve den som hjertet fullt av mén
til broderbyrden legger sten på sten!

11.

Herre, du som kom hernen at tjene
i en verden fuld af synd og nød,
lær os dig at elske frit og ene,
du, som elsked' os indtil din død.

Lær os frejdig hånd på plov at lægge
og os ej forsagt tilbake se.
Lad os intet her på jorden skrække —
ikke verdens spot —, ej sjeles ve.

Lær os give med de varme hænder
nådegaven i dit eget ord.
Styrk os til blandt dem, som dig ej kender,
at gå fremad i dit eget spor.

Lad os give agt med åbent øje
på enhver, som føler sig forladt,
og enhver, som træt af dagens møje
længes efter lys i livets nat.

Lær os føle med de bundne, svage,
ynkes inderligt som du på jord.
Lær os kærligt af vor næste tage,
elske ham i gerning, ej blot ord.

Os dit eget sind du stadig give,
at vi ligedannes kan med dig
og få kraft og styrke til at blive
trofast på din høje himmelvej.

Herre lær os holde fast i håbet
de forjættelser, du givet har,
engang tage del i fryderåbet,
når i sky du kommer brat og snar!

Sign os så i dage, onde, gode,
sign vor hånd, vort hjertes dybe grund,
sign vor, gerning, du, som engang to'de
dines fødder i en hellig stund.

Når nu, Herre, du os spørger stille:
Har I mig af hjertet riktig kær?
Svaret, du så gerne høre vilde,
lyde skal: Et ja fra hver især.

12.

I Herrens vingårdssvende, de sidste med de første,
hvor er der mange ranker, som efter næring tørste!
Der er så mange vildskud, som ædle safter tære,
mangen gold og tørret kvist, som druer kunde bære.

Der er så mange sjæle, som mellem torne hildes,
der er så mange vunder, som trenger til at stilles.
Der er så mange småfolk, som trenger til at støttes,
og så mange brudte bånd, der trænger til at knyttes.

Har Herren ikke sat os til rankerne at passe,
og rakt os lugekniven i lovens ord det hvasse,
og vist os livets kilde til tørre skud at kvæge,
og bragt os kærlighedens bånd til brud og brist at læge?

Til arbejd, Herrens svende, til arbejd med at grave
og vande og beskjære og binde op hans have!
Til arbejd i at elske med mer end ord og tunge
— hører I, han kalder lydt på gamle som på unge!

Når skyggerne da falde, og kniv og hakke lægges,
og trætte hænder hvile, mens nadverdbordet dækkes,
da kommer vingårdsherren og rører aftenklokken
— Herre, tag da med til bords os små i arbejdsflokken!

13.

Ditt värk är stort, men jag är svag
och lätt till jorden böjes.
Mig arme i din tjänst dock tag,
om så din kraft upphöjes.

Mig ödmjukhet och kärlek giv
och trohet intill döden
och lat mig gå med bud om liv
bland smärtorna och nöden.

Till evig tid jag hör dig till
och vill ej mer begära.
Så tag mig, led mig, som du vill,
ditt namn, o Gud, till ära.

14.

Sänd av himlens sol en strimma,
Herre, över mödans dag.
Skänk åt varje dagsverkstimma
kraften av ditt välbehag.
Fyll vårt hjärta med den tro,
varur trogan tjänst kan gro.

Giv at vi, vadhelst vi verka,
tjäna dig, men och varann,
och i samfälld gärning stärka
allt, som binder man vid man
till gemensam ädel strid
i en hård och söndrad tid.

Vare det vår levnads lösen
ej på eget bästa se.
Bröder, ur Guds kärlek ösen,
kraft till tjänst blott den kan ge.
Så blir livets mening skön
kraft till tjänst är tjänstens lön.

15.

Kärlek av höjden
värdes beskära.
Lär oss att leva
helt till din ära.
Vida kring jorden
gånga din lära,
komme ditt rike.

Heligt och troget
lär oss att strida,
villigst och stilla
lär oss att lida.
Seger och vila
lär oss att bida
sist i ditt rike.

16.

Konung och präst, träd in i denna skara.
Oss med din Ande hägna och bevara,
låt våra hjärtan dina tempel vara,
Jesu, vår Herre.

Du som för oss har burit syndanöden,
värm våra själar med den stärka glöden,
att vi dig älska, trofast intill döden,
Jesu, vår Herre.

Gis oss ditt milda, ditt ödmjuka sinne,
hjälp att vår sköld vi i ditt saktmod finne,
att til din likhet närmare vi hinne,
Jesu, vår Herre.

För oss den väg, som fram i stillhet drager
giv oss den kärlek, som altmer tiltager,
allt tror och hoppas, lider och fördrager,
Jesu, vår Herre.

Var oss i döden med din ande nära,
låt oss en gång med jubel säden skära
och för ditt andlet våra kärvar båra,
Jesu, vår Herre.

17.

Din kärlek, Jesus, gräns ej vet:
Du själv oss uppenbarar den nåd,
som var av evighet,
som är og evigt varar.
Där nöd och sorg ett hjärta tär,
där tröst och råd ej själ begär,
du med din hjälp är nära.

Dem som i världen vilse gå,
de trötta och de gamla,
de sjuka, fattiga och små
du vill kring dig församla.
Av det i världen intet var
åt dig ett folk du utvalt har,
som du vill rikt benåda.

Du skänker oss et nådens år,
du löser trädomsbanden.
Där bland betrykta fram du går,
Guds rike är förhanden.
Du, Herre, själv dess spira bär,
när du mot oss barmhärtig är.
Du härskar, när du tjänar.

Och stor i himmelriket är
den som din kärlek tvingar,
den som ej tack och lön begär,
men tyst sitt offer bringar,
som går med glädje, där du går,
och tacksam är, att dig han får
i dina bröder tjäna.

O Jesu, oss din Ande sänd,
som liv från ovan föder,
den eld i din församling tänd,
som av din kärlek glöder.
Oss alla hjälp, att vi förmå¹
vad vi av dig för intet få
med fröjd för intet giva.

18.

Herre Jesus, sterk og mild,
gyd din kraft og tænd din ild
i vort lunkne indre!
Vi er svage, vi er små,
men dit ærind' kan vi gå,
om vi end var mindre.

Os ble lykken god og blid,
vi fik nådens gyldne tid
over hjertets vænge;
men som smuler kun dit ord
rækkes fra vort rige bord
ud til dem, som trænge.

Hjælp os hver at gøre sit,
hjælp os søge riget dit
som det allerførste!
Du, som gør den svage stærk,
gør os varme for dit værk,
for det aller største!

19.

Å tenk når engang samles skal
de frelstes menighet
av alle folkeslekters tall
:, i himlens herlighet! :,

Å tenk når Herrens vitnehær,
hans tjenere på jord,
de millioner møter der
:, som hørte deres ord! :,

Å tenk dog hvilken jubellyd,
en strøm av kjærlighet!
Tenk hvilken takk og pris og frys
:, og salighet og fred! :,

O Gud, hvor er din nåde stor!
Oss alle til deg drag
at vi kan stå blant frelstes kor
:, på denne høytidsdag! :,

20.

Så vil vi nå sie hverandre farvel
og ønske Guds fred over eder!
Guds fred med oss alle om morgen og kveld,
så mange som hjertelig beder
at Kristus, Guds Sønn,
må være vår lønn
når ut vi av verden skal vandre!

O hjelp oss Gud Fader, o hjelp oss Guds Sønn,
at løpet vi glad må fullende!
Gud Hellige Ånd, himmelske trøster i lønn,
la kjærlighetsluene brenne!
At vi kan med lyst
og mot i vårt bryst
så kjempe at kronen vi vinner!

21.

Ja, vi elsker dette landet
som det stiger frem,
furet, værbitt over vannet,
med de tusen hjem;
elsker, elsker det og tenker
på vår far og mor,
og den saganatt som senker
drømme på vår jord.

Norske mann i hus og hytte,
takk din store Gud!
Landet ville han beskytte
skjønt det mørkt så ut.
Alt hva fedrene har kjempet,
mødrene har grett,
har den Herre stille lempet,
så vi vant vår rett.

Ja, vi elsker dette landet
som det stiger frem,
furet, værbitt over vannet
med de tusen hjem!
Og som fedres kamp har hevet
det av nød til seir,
også vi når det blir krevet,
for dets fred slår leir.

22.

Gud signe vårt dyre fedreland
og lat det som hagen bløma!
Lat lysa din fred frå fjell til strand
og vetter for vårsol røma!
Lat folket som brøder saman bu,
som kristne det kan seg søma!

Vil Gud ikkje vera bygningsmann,
me fåfengt på huset byggja.
Vil Gud ikkje verja by og land,
kan vaktmann oss ikkje tryggja.
so vakta oss, Gud, so me kan bu
i heimen med fred og hyggja!

No er det i Noreg etter dag
med vårsol og song i skogen.
Um sedet enn gror på ymist lag,
det brydder då etter plogen.
So signe då Gud det gode såd,
til groren eingong er mogen!

23.

Der er et yndigt land,
det står med brede bøge
nær salten Østerstrand;
det bugter sig i bakke, dal,
det hedder gamle Danmark,
og det er Frejas sal.

Der sad i fordums tid
de harniskklædte kæmper,
udhvilede fra strid;
så drog de frem til fienders mén,
nu hvile deres bene
bag højens bavtasten.

Det land endnu er skønt,
thi blå sig søen bælter,
og løvet står så grønt;
og ædle kvinder, skønne møer
og mænd og raske svende
bebo de danskes øer.

24.

Du gamla, du fria, du fjällhöga nord,
du tysta, du glädjerika, sköna!
Jag hälsar dig vänaste land uppå jord,
::: din sol, din himmel, dina ängdar gröna. :::

Du tronar på minnen från fornstora dar,
då ärat ditt namn flög öfver jorden.
Jag vet, at du är, och du blir, hvad du var,
:: ja, jag vill lefva, jag vill dö i Norden! ::

25.

Vårt land, vårt land, vårt fosterland,
ljud högt, o dyra ord!
Ej lyfts en höjd mot himlens rand,
ej sänks en dal, ej sköljs en strand
mer älskad än vår bygd i nord,
än våra fäders jord.

O land, du tusen sjöars land,
der sång och trohet byggt,
der livets haf oss gett en strand,
vår forntids land, vår framtids land,
var för din fattigdom ej skyggt,
var fritt, var gladt, var tryggt!

Din blomming, sluten än i knopp,
skall mogna ur sitt tvång;
se, ur vår kärlek skall gå opp
ditt jus, din glans, din fröjd, ditt hopp,
och högre klinga skall en gång
vår fosterländska sång.

Deltagere i Den nordiske Diakonkonferanse
25.—28. juni 1950.

Andersen, O., klokker, Mandal.
Andersen, Kathrine, fru.
Arnfløtt, A., forsorgsforstander, Kråkerøy.
Arnfløtt, Anna M., fru
Bayer, Carlo, Vordingborg, Danmark.
Bjordal, Thora, søster, reisesesekretær for Menighetssøsterhjemmet.
Bjørnebekk, Ole, bedriftsdiakon, Norsk Hydro, Herøya.
Bjørnebekk, fru Marte.
Brekke, Z. Th., pensjonert, Lillehammer.
Brekke, fru Eugenie.
Blix, Nic., kirketjener, Petrus kirke, Oslo.
Blix, fru Laura.
Bødtker, I., Helserådet, Sandefjord.
Bødtker, fru Borghild.
Bjørgum, John R., kretssekr., Santalmisjonen, Trondheim.
Bjørgum, fru Anette.
Bjørklund, Gustav, domkyrkovaktmestare, Uppsala, Sverige.
Christensen, Jørgen, diakonsekretær, Aarhus, Danmark.
Christiernin, Allan, pastorsdiakon, Sjömannsinstitutet, Stockholm.
Danielsen, Einar, kirketjener, V. Aker kirke, Oslo.
Dave, Olaf, diakon, Sem tvangsarbeidshus og pleieanstalt, Sem.
Eide, Eivind, klokker, Nykirken, Bergen.
Eide, fru Aslaug.
Eik, Alv S., diakon, Oslo Helseråd.
Eggan, L., sekretær, Nasjonalfor. mot tub., Oslo.
Eggan, fru Gunhild.
Enemark, R., afd.leder, Filadelfia, Dianalund.
Enemark, fru.
Eriksen, Th., klokker, Horten.
Nils Espelund, pastorsdiakon, Segeltorp, Sverige.
Fagereng, Th., klokker, Uranienborg kirke, Oslo.
Fagereng, fru Nick.
Følid, Johan, overpleier, Tokerud, Sandvika.

Gjestland, A. M., misjonær, Afrika.
Gjestland, fru Alfild.
Gravdal, Peder, Fjeldbirkeland, Nestun.
Gravdal, fru Ingebjørg.
Gundersen, Rolf, styrer, Statens pleiehjem for åndssvake, Klæbu.
Gundersen, fru Peggy.
Halvorsen, H., forvalter, Diakonhjemmet, Oslo.
Halvorsen, fru Thea.
Halvorsen, Otto, sokneprest, Bekkelaget.
Halvorsen, fru Dagny.
Hamre, Sigurd, forretningsmann, Haugesund.
Hamre, fru Signe.
Hansen, K., avd.diakon, Dikemark sykehus, Asker.
Hagard, Ebbe, pastor, Gøteborg.
Hagard, fru.
Hansen, Chr., diakon, Enø pr. Karrebæksminde, Danmark.
Hartvigsen, H., diakon, Ullevål sykehus, Oslo.
Hartvigsen, fru Solveig.
Harthug, Kr., sekretær i Bergens vernelag.
Hauge, Kåre, N.M.S., hjemmearbeid.
Haugsvær, Ivar, avd.diakon, Diakonhjemmet, Oslo.
Hodne, N. B., klokker, Tune.
Hoelstad, Sverre, forretningsdrivende, Oslo.
Hoelstad, fru.
Hoffmann-Madsen, sokneprest, Aabenraa.
Hoffmann-Madsen, fru.
Hoff, dr. Johs., Aarhus.
Hoff, fru Agnes.
Holm Olsen, Th., avd.diakon, Diakonhjemmet, Oslo.
Hovden, Kr., diakon, Oppstad tvangsarb.anstalt, Jæren.
Hovden, fru Agnes.
Heiervang, S., sokneprest, forstander, Diakonhjemmet, Oslo.
Heiervang, fru.
Hissingby, M., klokker, Fredrikstad.
Hissingby, fru Anna.
Hultman, Nils, Föreståndare för arbetsförmedlingen, Falkenberg,
Sverige.
Ingvaldstad, Ingv., klokker, Egersund.
Jansson, Sigurd, föreståndare för vårdhemmet, Karlskoga, Sverige.
Jansson, fru Rut.
Jensen, Poul, forstander, De Gamles Hjem, Ikast, Danmark.
Jensen, fru.
Jensen, Morten, Skjern, Danmark.
Johnsen, Johs., diakon, Klæbu.
Johnsen, fru Aslaug.
Johannessen, Th., Indremisjonen, Stavanger.

Johannessen, fra Johanne.
Jørgensen, H., pensj. klokker, Oslo.
Jørgensen, fra Hedvig.
Kanestrøm, Edvard, kretssekr. Norges Finnemisjonsselskap, Tr.heim.
Kanestrøm, fra Henrikke.
Keiding, forstander, pastor Filadelfia, Dianalund, Danmark.
Kihl-Larsen, O. A., pensj. klokker, Sandefjord.
Kjartar, Oscar, diakon, Dikemark sykehus, Asker.
Kjartar, fra Margit.
Krogh, Ingv., Augustenborg, Danmark.
Krogh, Marinus, Lisbjerg ved Aarhus, Danmark.
Kædegaard, K., overdiakon, Filadelfia, Dianalund, Danmark.
Kædegaard, fra.
Køhn, Yngve, Kyrkokamrer, Karlskoga, Sverige.
Køhn, fra Anna.
Laasio, Victor, diakon, Helsingfors, Finnland.
Leines, Hans Zahl, pensj. diakon, Oslo.
Levenstam, Torsten, direktør, pastor, Stora Sköndal, Stockholm.
Levenstam, fra.
Løken, Asbj., diakon, Aker sykehus, Oslo.
Løken, fra Gerda.
Lundberg, Carl, Risskov, Danmark.
Madsen, Arne, inspektør, Filadelfia, Dianalund, Danmark.
Martinussen, Ole, overpleier, Klæbu.
Martinussen, fra Gudrun.
Matre, Olav, Dale sykehus, Sandnes.
Matre, fra Synnøva, Sandnes.
Mjanger, Isak, inspektør, Lovisenberg sykehus, Oslo.
Mjåset, Bjarne, diakon, Indremisjonen, Haugesund.
Mjåset, fra Maren.
Mjåset, Leif, klokker, Laksevåg, Bergen.
Mjåset, fra Arnolda.
Mortensen, Sandar, Esbjerg, Danmark.
Mårtenson, David, diakon, klokkare, Stockholm.
Mårtenson, fra Helny.
Nielsen, Jacob, Dianalund, Danmark.
Nielsen, Anton, forstander, sygehjemmet «Hjørdis», Ikast, Danmark.
Nilsen, Bertrand M., Norges Finnemisjonsselskap, Trondheim.
Njerve, L. P., forretningmann, Ålesund.
Norbäck, Nils, forstander, Filipstad, Sverige.
Norbäck, fra.
Norén, Axel, sosialvårdsyslmann, Västerås, Sverige.
Norén, fra Sara.
Norseth, Th., prost, Drammen.
Norseth, fra Helga.
Odernäs, Sven, Barnavårdsmann, Hägersten, Sverige.

Olsen, Karl O., pensj. klokker, Stavanger.
Pedersen, Poul, diakon, assistent, Vodskov, Danmark.
Pedersen, fru.
Pavestad, O. S., forstander, diakon, Oslo Hospital.
Pavestad, fru Petra.
Pedersen, Hessellund, B., Løgumkloster, Danmark.
Persson, Erik, diakon, första tillsyningsmann, Asbro, Sverige.
Persson, fru Birgit.
Persson, Torsten, diakon, föreståndare for Västerås samhjelp, Sverige.
Paulsson, Gunnar, föreståndare, diakon, Östfora, Järlåsa, Sverige.
Paulsson, fru Ester.
Petersen, Børge, Blå Kors, København.
Rasmussen, Jul, Kirke Hyllinge, Danmark.
Rasmussen, fru.
Rasmussen, Johs., Skadeborg, Danmark.
Rasmussen, Ole., K.F.U.M., Næstved, Danmark.
Rekkebo, Godtfred, sekretær, Diakonförbundet, Oslo.
Rekkebo, fru Rannei.
Risan, Reidar, diakon, Bærum helseråd, Sandvika.
Risan, fru Martha.
Ruge, S., diakon, lægesekretær, Filadelfia, Dianalund, Danmark.
Ruge, fru.
Rånes, Karl, klokker, Johanneskirken, Stavanger.
Sjöberg, Knut, kyrkohärde, Skara, Sverige.
Sjöberg, fru.
Samuelson, Einar, klokker, Lillehammer.
Seierstad, Thorolf, instruksjonsdiakon, Diakonhjemmet, Oslo.
Skjold, Bertin, avd.diakon, Dikemark sykehus, Asker.
Skjold, fru.
Stiansen, Karl, Veum sykehus, Fredrikstad.
Stokkan, Bernh., klokker, Moss.
Stokkan, fru Jenny.
Sture, Jens, klokker, Sarpsborg.
Sture, fru Alvilde.
Sturød, Håkon, diakon, Bastøy skolehjem, Horten.
Sturød, fru Gerd.
Sudenius, Svein, kirkeverge, Sandefjord.
Sudenius, fru Erna.
Stephansen, A., diakon, Overlund, Viborg, Danmark.
Stephansen, fru.
Stubkær, S., Danmark.
Stubkær, fru, Danmark.
Skov Sørensen, Chr., Videbæk, Danmark.
Søvik, Ingeborg, søster, reisesekretær for Diakonisshuset, Oslo.
Sundin, Nestor, diakon, husfader, Björknäs, Järlåsa, Sverige.
Sundin, fru Naemi.

Tange Jensen, pastor, forstander for Diakonhøyskolen, Aarhus.
Tange Jensen, fru.
Thomsen, E., soldaterhjemmet, Høvelte, Danmark.
Thuve, Håkon, Oslo indremisjon.
Thuve, fru Hanna.
Tvedt, Sigv., pensj. klokker, Bergen.
Tvedt, fru Martha.
Tveit, E. B., klokker, domkirken, Stavanger.
Tveit, fru Ragna.
Tveit, Konrad, overdiakon, hudavd. for menn, Rikshospitalet, Oslo.
Tveit, fru Borghild.
Ullerø, Torrey Lunde, diakon, Askim indremisjon, Askim.
Ulvestad, Sverre, ass. sjømannsmisjonen, New Orleans, U.S.A.
Ulvestad, fru Henny.
Verne, Gunnar, diakon, røntgenavd., Dikemark sykehus, Asker.
Verne, fru Inger-Johanne.
Vik, Lars, cand. teol., lærer, Diakonhjemmet, Oslo.
Vik, fru Margrethe.
Vilding, Reidar, bedriftsdiakon, Norsk Hydro, Herøya.
Vilding, fru Olga.
Vorland, Nils, overdiakon, Diakonhjemmet, Oslo.
Vorland, fru Helene.
Walstad, Paul, generalsekretær i Misjonsalliansen, Oslo.
Wergeland, E., diakon, Ullevål sykehus, Oslo.
Øian, Olav, avd.diakon, Dikemark sykehus, Asker.
Øian, fru Klara.
Øksnevad, Johs., ass., sjømannsmisjonen, Philadelphia, U.S.A.
Ørjavik, Kr., diakon, Tønsberg.
Ørn, Egil, diakon, Telemark Fylkessykehus, Skien.
Østerholm, Erik, diakon, barnavårdsmann, Bromma, Sverige.
Østerholm, fru Lilly.